

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd aliud sit peccare in Deum, aliud in hominem. xv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Vt nullus grauiter ferat cuius parochianus ab alio episcopo pro certa culpa excommunicatus fuerit. Caput XII.

Placuit etiam pro communi vtilitate, & instanti necessitate, vt nullus episcoporum grauiter ferat, si eius parochianum, pro deprædationis causa, alter episcopus excommunicauerit. *Ex conc. apud Cõrochianum, pro deprædationis causa, alter episcopus excommunicauerit. cap. 5.*

De illis qui in parochia consistentes aliquid contra Deum fecerint, quoties ab episcopo ad emendationem vocari debeant. Caput XIII.

Episcopus in cuius parochia aliquis consistens, aliquid iniuste fecerit, semel & bis, atque tertio, si necesse fuerit, vocabit illum sua admonitione per suum nuncium canonicè ad emendationem siue compositionem, & ad pœnitentiam, vt Deo & Ecclesiæ satisfaciat quam læsit. Si autem despexerit atque contempserit eius admonitionem, & saluberrimam inuitationem, feriat illum pastoralis virga, hoc est, sententia excommunicationis, vt à communione sanctæ Ecclesiæ omniumque Christianorum sit separatus, vsque ad congruam satisfactionem & dignam emendationem. Quam excommunicationem debet idem episcopus seniori illius notam facere, & omnibus suis cœpiscopis, & omnibus suis parochianis ne eum recipiant vsque ad dignam satisfactionem. *Ex cõcil. Meldesi, cap. 3.*

De eadem re. Cap. XIII.

Episcopus qui eos quolibet munere vel fauore aut negligentia monere aut excommunicare distulerit, qui contra Deum & Ecclesiæ pacem faciunt, vt aut reuertentes suscipiat, aut contententes de Ecclesia eiiciat, excommunicatus habeatur à collegio cæterorum, quousque vel emendationis, vel dånationis eorū ab eo sententia promulgetur. *Ex eodẽ, cap. 6.*

Quod aliud sit peccare in Deũ, aliud in hominẽ. Cap. XV.

At tendendum est quod dominus dicit: Si peccauerit in te frater tuus. Aliud est peccare in nos, aliud peccare in Deum. Si in nos aliquis peccauerit, non est nostri arbitrij. Scriptum quippe est: Si peccauerit vir in virum, placari potest ei Deus. Si autem in Deum peccauerit, quis orabit pro eo? Nos è contrario in Dei iniuria benigni & misericordes sumus, & Dei offensam, quasi in nostra pote-

Ex dictis Aug. vlti.

state sit eius velle, & eius nolle, impunè absque congruenti poenitentia vindicta donamus: quum tamen quod in nobis commissum est, nec saltem verbum contumeliosum leuiterq; prolatum sine vindicta pertransire patimur. Dimittamus ergo propter Deum quod in nobis perpetratum est, & quod in Deo commissum est: quia dimittere non possumus, iuxta constitutionem sanctorum patrum, secundum canonicam auctoritatem vindicemus.

De eadem re. Cap. XVI.

Ex cōcil.
Meldēsi,
cap. 5.

VT peruafores rerum Ecclesiasticarum, qui easdem res contra auctoritatē non solum retinere, verum & crudeliter depopulari noscuntur, (quidam enim facultates etiam Ecclesie in diuersa collaboratione & retribus eas expoliant, sed & pauperes & vicinos & circummanentes immisericorditer affligunt, deastant & opprimunt, ut rapaces qui secundum Apostolum à regno Dei excluduntur, ex criminali & publico peccato publica poenitentia multentur. Quod si hoc agere noluerint, proferatur contra eos apostolica terribilisq; sententia qua dicitur: Si quis frater nominatur, & est rapax, cum huiusmodi nec cibum quisquam sumere praesumat: quia iniquum & sacrilegium est, ut Symmachus papa, & post eum beatus Gregorius, Sabinio subdiacono scribit: Si quis quod venerabilibus locis relinquatur, prauae voluntatis studiis, suis compendiis retauerit retinere, secundum statuta canonum ab omni ecclesiastica communione ut sacrilegus debet arceri, donec studeat digna satisfactione, quod admisit corrigere.

Quod sanctum sanctorum sit, quicquid domino offeratur. Cap. XVII.

Ex decr.
Bonifa-
cij papae.
cap. 5.

NVlli liceat ignorare, omne quod domino consecratur, siue fuerit homo, siue animal, siue ager, vel quicquid semel fuerit consecratum, sanctum sanctorum domino, & ad ius pertinet sacerdotum. Propter quod quia inexcusabilis erit omnis, qui à domino & Ecclesia, cui competunt, auferit, v' istat, inuadit, vel eripit, vsque ad emendationem Ecclesiaeque satisfactionem, ut sacrilegus dicitur, & si emendare noluerit excommunicetur.